Payamdaily.ir

پیام آشنا

نخستین روزنامه صبح البرز

شماره ۲۹۶۱
چهارشنبه / ۱۹ فروردین/ ۱۴۰۵
۱۹ / شوال / ۱۴۴۷
08 / April / 2026

صاحب‌امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۳۸-۳۲۵۳۴۳۴۳-۰۲۶-۰کدپست: ۳۳۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷۱۸
چاپ: کارگر

فال ۲۱۹ امروز با حافظ

کنون که در چمن آمد گل از عدم به وجود
بنفشه در قدم او نهاد سر به سجود
بنوش جام صبوحی به ناله دف و چنگ
ببوس غبغب ساقی به نغمه نی و عود

خوانده

امروز تر ادسترس فردا نیست
واندیشه فردات به جز سودا نیست
ضایع مکن این دم از دلت
شیدا نیست
کاین باقی عمر را یها پیدا نیست

خیام

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۱۵	۰۵:۴۲	۱۲:۰۸	۱۸:۳۴	۱۸:۵۳

برگه

۳ چیز در زندگی ثابت است، تغییر، انتخاب و اصول...

استفان کوی

گزارش روز

از آتش بر سر فولاد تا آهنی‌تر شدن اراده مردم

هرچند حمله به صنایع فولادی ایران به ویژه فولاد مبارکه اصفهان، شعله‌های آتش بر جان این غول‌های آهنی انداخت اما مردم ایران بار دیگر ثابت کردند که سخت‌ترین ضربات اقتصادی نیز قادر به شکستن روحیه امیدوار و مقاوم آن‌ها نیست.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایرنا در هیاهوی جنگ، صدای فرو ریختن بناهای عظیم صنعتی، پژواک درد و رنج هزاران خانواده ایرانی است. حمله اخیر به واحدهای تولیدی فولاد کشور، به ویژه فولاد مبارکه اصفهان، فراتر از تخریب یک کارخانه، ضربه‌ای بر شریان‌های حیاتی اقتصاد کشور وارد آورد و زخم‌هایی بر پیکر جامعه ایران نهاد؛ زخم‌هایی که به گفته کارشناسان، نه تنها زیرساخت‌ها که تار و پود زندگی‌ها نفر را نشانه رفته است.

شعله‌هایی بر فولاد مبارکه

یک ماه پس از جنگ تحمیلی علیه ایران، صدای انفجاری هولناک، نه فقط سازه‌های فلزی که رؤیاهای میلیون‌ها ایرانی را نشانه گرفت. حمله به مجتمع فولاد مبارکه اصفهان، نگین صنعت ایران و یکی از بزرگ‌ترین واحدهای تولید فولاد در خاورمیانه، نه یک اتفاق ساده بلکه نشانه‌ای آشکار از یک برنامه هدفمند برای ویرانی ایران بود؛ برنامه‌ای که در آن، نابودی زیرساخت‌های کلیدی، اولویت اصلی قرار گرفته است. این حمله، نمادی شد از اراده‌ای برای به زانو درآوردن اقتصادی که پیش از این نیز به دلیل تحریم‌ها با چالش‌های فراوانی دست‌وپنجه نرم می‌کرد.

نابودی فولاد یعنی نابودی زندگی‌ها

«سیامک قاسمی» تحلیلگر اقتصادی، این رویداد را «زخمی بر دل» توصیف می‌کند و معتقد است که هدف فقط تخریب یک کارخانه نیست، بلکه ویرانی بنیادهای اقتصادی و اجتماعی ایران است. او با اشاره به اینکه «هدف، ویرانی ایران است»، کارخانه فولاد مبارکه‌ را نستیتو یا ستوروبل عظیم جاده کرج-چالوس را نشانه‌هایی شفاف از این برنامه ویرانگر می‌داند.

قاسمی هشدار می‌دهد: «نابودی فولاد مبارکه یعنی نابودی حداقل ۳۰ هزار شغل، یعنی فقیرتر شدن ده‌ها هزار خانوار. نابودی فولاد مبارکه یعنی نابودی بسیاری از صنایع کشور، یعنی بیکاری میلیون‌ها نفر کارگر، یعنی فقر بیشتر، یعنی تورم بیشتر، یعنی بیکاری بیشتر». «این بناها تنها «دیوار و فلز و ساختمان نیستند» بلکه «از بین رفتن زندگی‌هاست».

پیامدهای زنجیره‌وار حاصل از نابودی یک صنعت

حمله به فولاد مبارکه، فقط خسارت به یک واحد تولیدی نیست؛ ضربه‌ای است به پیکر صنعتی که ستون فقرات اقتصاد ملی محسوب می‌شود. طبق آمارهای غیررسمی و تخمینی مجتمع فولاد مبارکه به طور مستقیم برای بیش از ۱۲ هزار نفر شغل ایجاد کرده و به طور غیرمستقیم، تأمین‌کننده معاش بیش از ۳۰ هزار نفر دیگر بوده است. نابودی این مجتمع، به معنای از دست رفتن این مشاغل و ورود خانواده‌های بسیاری به ورطه فقر است.

فولاد مبارکه، تأمین‌کننده اصلی مواد اولیه برای صنایع پایین‌دستی متعددی از جمله خودروسازی، لوازم خانگی، ساختمان‌سازی و لوله‌سازی است. کاهش یا توقف تولید در این مجتمع، سبب اختلال در زنجیره تأمین این صنایع شده که پیامد آن، بر بازار کالا و تشدید تورم عیان خواهد شد. همچنین فولاد مبارکه یکی از صادرکنندگان عمده محصولات فولادی کشور و منبع مهمی برای درآمد ارزی است. توقف یا کاهش صادرات این مجتمع، به معنای از دست رفتن درآمدهای ارزی حیاتی برای کشور است که می‌تواند بر توانایی واردات کالاهای اساسی و نیازهای ضروری بیفزاید.

صنعت ساختمان‌سازی که خود اشتغال‌زایی بالایی دارد، وابستگی زیادی به محصولات فولادی دارد. توقف یا کاهش عرضه فولاد، پروژه‌های عمرانی را با تأخیر مواجه کرده و چرخ توسعه کشور را کند می‌سازد. البته فراتر از اعداد و ارقام اقتصادی، حمله به فولاد مبارکه، داستانی تلخ از انسان‌هایی است که زندگی‌شان تحت تأثیر مستقیم این ویرانی قرار گرفته است. از دست دادن شغل، تنها به معنای کاهش درآمد نیست، بلکه به معنای از دست دادن هویت شغلی، کاهش عزت نفس و فشار روانی شدید بر افراد و خانواده‌هاست.

اراده‌ای فراتر از فولاد

کارشناسان و تحلیلگران سیاسی و اقتصادی، بر ابعاد گسترده‌تر این حملات تأکید کرده‌اند. آن‌ها معتقدند اینگونه حملات، بخشی از یک استراتژی کلان برای تضعیف اراده ملی و ایجاد ناامیدی در جامعه است. هدف، فقط وارد کردن خسارت فیزیکی نیست، بلکه ایجاد شوک روانی، تضعیف روحیه مقاومت و ایجاد این تصور است که ایران در برابر فشارهای خارجی آسیب‌پذیر است اما همه اینها خیالی بیش نیست و ایران و ایرانی همچنان با ارادهای پولادین و سربلند ایستادگی کرده است.

البته حمله به صنایع فولادی کشور، فقط یک واقعه تلخ در تاریخ معاصر ایران نیست، بلکه هشداری جدی نسبت به ابعاد ویرانگر جنگ‌های اقتصادی و زیرساختی است که دشمن درمانده در چنین شرایطی دست به آن می‌زند. التیام این زخم، نیازمند بازسازی سریع و قاطع، حمایت از مشاغل از دست رفته و تقویت روحیه مقاومت و امید در جامعه است. این واقعه، ضرورت هوشیاری ملی و دفاع از دستاوردهای اقتصادی و اجتماعی کشور را بیش از پیش آشکار می‌سازد.

اگرچه حمله به مجتمع‌های فولادی کشور به ویژه فولاد مبارکه، بی‌تردید ضربه‌ای به پیکر اقتصاد ایران و زندگی هزاران خانواده بود؛ شغل‌ها را نشانه رفت، زنجیره تولید را مختل کرد و تورم و فقر را دامن زد اما آنچه این واقعه را از یک تخریب صرف فراتر می‌برد، تصویری است که از روحیه ایرانیان به نمایش می‌گذارد؛ مردمی که در برابر این زخم‌ها، نه خم شدند و نه امید خود را از دست دادند.

دشمن شاید بتواند دیوارهای سیمانی را فرو بریزد اما هرگز نتوانسته و نخواهد توانست اراده پولادین مردمی را بشکند که از دل بحران‌ها، مقاومت را سرلوحه خود قرار داده‌اند. ایرانیان همچنان با امید به بازسازی، ایستادگی در برابر فشارها و تکیه بر توان داخلی ثابت می‌کنند که ضربات اقتصادی هرچقدر هم عمیق باشند، روحیه جمعی و هویت مقاوم آن‌ها، فولادی‌تر از هر کارخانه‌ای است.

اشاره

برنو: سلطان تفنگ‌های گلنگدنی، از چک اسلواکی تا نماد غیرت زاگرس‌نشینان

تفنگ برنو (VZ. ۲۴) یکی از ماندگارترین سلاح‌های سبک تاریخ معاصر ایران است که نه‌تنها در ارتش رضاشاهی به عنوان تفنگ سازمانی انتخاب شد، بلکه پس از تحولات دهه ۱۳۲۰ شمسی به بخشی جدایی‌ناپذیر از فرهنگ و هویت اقوام و عشایر ایران بدل گردید. به بهانه حماسه آفرینی عشایر غیور در تجاوزات دشمن آمریکایی صهیونی به وطن، مروری خواهیم داشت به تاریخچه و مشخصات برنو!

به گزارش پیام آشنا به نقل از تابناک، برنو در واقع تفنگ VZ. ۲۴ است که پس از جنگ جهانی اول (۱۹۲۴ تا ۱۹۴۲) توسط شرکت Zbrojovka Brno در چکسلواکی (جمهوری چک امروزی) طراحی و تولید شد.

برنو بر پایه طرح معروف آلمانی Mauser Gewehr ۹۸ ساخته شد که یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین طرح‌های تفنگ گلنگدنی (bolt-action) در تاریخ سلاح‌های گرم است که توسط پل ماوزر (Peter Paul Mauser) طراحی شد و در سال ۱۸۹۸ به عنوان تفنگ سازمانی ارتش امپراتوری آلمان (آلمان قیصری) پذیرفته شد. این طرح پایه و اساس بسیاری از تفنگ‌های نظامی و شکارچی جهان در قرن بیستم از جمله تفنگ برنو VZ.۲۴ شد. در واقع برنو نسخه‌ای بهبودیافته آن طرح بود با لوله کوتاه‌تر (۵۹۰ میلی‌متر) برای افزایش خوش‌دستی بدون افت قابل توجه دقت در بردهای جنگی.

واژه «VZ» مخفف «VZOR» (مدل) چکی است و ۲۴ به سال ورود به خدمت ارتش چکسلواکی اشاره دارد. نام «برنو» در ایران از شهر برنو (محل کارخانه اصلی) گرفته شد.

مرور مشخصات فنی
نوع: گلنگدنی (bolt-action)
کالیبر: ۵۷×۷/۹۲ میلی‌متر ماوزر
ظرفیت: ۵ فشنگ (مجله داخلی)
وزن: ۴/۲ کیلوگرم (مدل استاندارد)؛ ۳/۳۵ کیلوگرم (مدل کوتاه VZ.۳۲)
طول: ۱۱۰ سانتی‌متر (لوله ۶۰ سانتی‌متر)
سرعت دهانه: حدود ۸۳۰ متر بر ثانیه
برد مؤثر: دید تا ۲۰۰۰ متر؛ برد عملی جنگی/شکار حدود ۳۰۰۰ متر
ویژگی‌ها: قنداق چوب گردو، سرنیزه ۳۰ سانتی‌متری، دقت بالا و خوش‌دستی استثنایی. مدل‌های کوتاه (کوتاه) و بلند در ایران تولید شد.

نکته مهم: اینکه برخلاف تصور برخی، برنو آلمانی نیست. سفارش عمده ایران پیش از اشتغال چکسلواکی توسط آلمان نازی (۱۹۳۹) تحویل داده شد و تولید آن عمدتاً چکی بود. حتی در دوره اشتغال، برخی تولیدات تحت نظارت آلمان (G۲۴ (t)) ادامه یافت، اما نسخه‌های اولیه و اصلی ایرانی از چک‌اسلواکی وارد شدند. برنوهای باقی‌مانده در دست عشایر نیز عمدتاً از همین واردات پیش و حین دهه ۱۳۲۰ شمسی هستند (نه صرفاً واردات مستقیم آلمان بین دو جنگ، هرچند برخی ماوزرهای آلمانی نیز در منطقه گردش داشتند).

ورود به ایران: سفارشات ۱۳۰۸-۱۳۰۹ شمسی

ایران یکی از مشتریان عمده VZ. ۲۴ بود. در سال ۱۹۲۹ (۱۳۰۸ شمسی) حدود ۳۰ هزار قبضه (ابتدا از انبار ارتش چک) سفارش داده شد و تحویل آغاز گردید. سفارشات بعدی (شامل مدل‌های بلند VZ.۹۸/۲۹ و تیز پیگیری شد. رضا شاه پس از آزمایش‌های طولانی مدل‌های مختلف (ماوزر آلمانی، نوغان روسی و افیفلد انگلیسی)، در هفتم بهمن ۱۳۰۹ (۲۷ ژانویه ۱۹۳۰) VZ. ۲۴ را به عنوان تفنگ رسمی ارتش ایران انتخاب کرد. ستاد ارتش در ۱۳۱۳ به آن «نمره قبولی» داد. این انتخاب به دلیل دقت بالا، خوش‌دستی و سازگاری با شرایط جغرافیایی ایران بود.

تولید داخلی و گسترش در ارتش

از دهه ۱۹۴۰ (با کمک تکنسین‌های چک)، ایران کارخانه تولید برنو (با لوله کوتاه‌تر) را در نزدیکی دوشان‌تپه تهران (کارخانه تسلیحات) راه‌اندازی کرد. این سلاح تا دهه ۱۹۵۰-۱۹۶۰ mainstay ارتش بود تا آنکه با M۱ آمریکایی جایگزین شد.

شهریور ۱۳۲۰: انتقال به دست عشایر و اقوام

پس از حمله متفقین و سرنگونی رضا شاه (۱۳۲۰)، ارتش ایران عملاً منحل شد و بسیاری از برنوها به دست مردم محلی، به‌ویژه عشایر افتاد. این سلاح سریعاً به نماد قدرت و دفاع در ایلات بختیاری، قشقایی، لر، بهمئی و دیگر عشایر زاگرس‌نشین تبدیل شد. عشایر ایران، تنها گروه مسلح غیررسمی در تاریخ معاصر کشور، این تفنگ را نه فقط برای شکار و دفاع، بلکه به عنوان بخشی از هویت فرهنگی و اقتدار سنتی خود حفظ کردند.

برنو پیش از ایران: دست عرب‌ها و عراق

پیش از ورود گسترده به ایران، نسخه‌های مشابه ماوزر-برنو در دست قبایل عرب منطقه (از جمله در عراق و خوزستان) گردش داشت. شیخ خزعل (حاکم محمره/خرمشهر) و نیروهایش نیز از سلاح‌های مدرن اروپایی (شامل مدل‌های ماوزر-ماندن) بهره می‌بردند، هرچند برنوهای دقیق VZ. ۲۴ عمدتاً پس از ۱۹۲۴ رواج یافتند. این سلاح به‌دها در عراق نیز محبوب شد؛ صدام حسین همیشه مراسم بلشکوه خود را با شلیک یک برنو (اغلب یک‌دستی) آغاز می‌کرد و حتی تفنگ برنوی شخصی‌اش نماد آغاز جنگ تحمیلی شناخته می‌شود.

بررسی تأثیر فرهنگی و آیکونیک

برنو فراتر از یک سلاح جنگی، به «سرمایه نمادین» عشایر تبدیل شد. تحقیقات دانشگاهی، مانند مقاله «تفنگ برنو: سرمایه نمادین ایل بهمئی» نشان می‌دهد که این تفنگ در ایل بهمئی (و به طور گسترده‌تر در بختیاری‌ها، قشقایی‌ها و لرها) نماد شجاعت، غیرت، منزلت اجتماعی و هویت اقوامی است. در ادبیات شفاهی و شعر محلی، برنو حضوری برجسته دارد؛ مثلاً شعر حماسی معروف عشایری که با این بیت آغاز می‌شود: «طلگن جیلات البرنو و الهاون تار» یعنی برنو غرید و هاون برای انتقام به کار افتاد. این عبارت برای توصیف لحظه‌ای استفاده می‌شود که صدای تیراندازی برنو (به عنوان سلاح سبک و دقیق) و غرش هاون (سلاح سنگین‌تر) بلند می‌شود و انتقام یا دفاع آغاز می‌گردد. در واقع، بیت نشان‌دهنده قدرت، غیرت و آغاز یک درگیری حماسی است؛ جایی که برنو به عنوان تفنگ نمادین عشایر، همراه با هاون، صدای جنگ و خون‌خواهی را به تصویر می‌کشد. مردان ایل، برنو و آبا زنان بلندقد و زیبا مقایسه می‌کردند و در مراسم عروسی، عزاداری، تیراندازی سنتی و حتی دفاع از میهن (از جمله در ۸ سال دفاع مقدس) از آن استفاده می‌کردند. عشایر تنها گروهی بودند که خارج از ساختار رسمی نظامی، این سلاح را به عنوان میراث فرهنگی حفظ کردند و آن را به ابزاری برای اتحاد و قدرت‌نمایی تبدیل نمودند. حتی این روزها، اگر خلبان آمریکایی توسط عشایر کهگیلویه و بویراحمد، تیر برنو بخورد، بعد از هشتاد و یک سال، یک برنو تولید دوران حزب نازی (یا چک تحت اشغال) قربانی آمریکایی گرفته است که نمادی از دوام افسانه‌ای این سلاح است!

عشایر تنها گروهی بودند که خارج از ساختار رسمی نظامی، این سلاح را به عنوان میراث فرهنگی حفظ کردند و آن را به ابزاری برای اتحاد و قدرت‌نمایی تبدیل نمودند.

میراث امروز: شکار، تیراندازی و هویت ملی

امروز برنو همچنان در دست عشایر برای شکار، مسابقات تیراندازی و حفظ سنت‌های فرهنگی استفاده می‌شود. این سلاح نه تنها نماد ایستادگی در برابر بیگانگان (از انقلاب مشروطه تا دفاع مقدس) بوده، بلکه پیوند عمیقی با اقوام ایرانی ایجاد کرده است. عشایر با تکیه بر برنو، هویت خود را در برابر تغییرات مدرن حفظ کرده‌اند. برنو داستان یک سلاح ساده نیست؛ روایت مقاومت، فرهنگ و هویت یک ملت است. از کارخانه‌های برنو در چک تا قله‌های زاگرس، این تفنگ همچنان «سلطان» تفنگ‌های گلنگدنی ایران باقی مانده است.

برش

۱۰ نکته برای اینکه کمتر نگران باشید

نگرانی بیش از حد، انرژی زیادی از فرد می‌گیرد و زندگی روزمره او را مختل می‌کند. با ۱۰ روش ساده می‌توان از نگرانی‌ها حتی در شرایط بحرانی دوری کرد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از خبرآنلاین، گاهی اوقات در زندگی مشکلاتی پیش می‌آید که ما را از عواقب آنها به‌شدت نگران می‌کند. نگرانی مستمر نه‌تنها کمکی به ما در بیرون رفتن از مشکلات موجود نمی‌کند، بلکه موجب اضطراب و ترس‌های طولانی‌مدت هم می‌شود. در واقع نگرانی‌های کنترل نشده قدرت تصمیم‌گیری‌های ضروری در زندگی‌مان را می‌گیرد. با توجه به چند نکته ساده می‌توان این حس مخرب را از خود دور کرد:

نکته۱
فهرستی از مواردی که شما را اکنون یا احتمالا در آینده نگران می‌کنند تهیه کنید. در کنار این فهرست نگاهی هم به نگرانی‌های گذشته‌تان بیندازید و ببینید چند درصد از آن اتفاق‌های بدی که برای خودتان متصور شده بودید، رخ داده است. به همین ترتیب می‌توانید به این نتیجه برسید ممکن است نگرانی‌های فعلی‌تان هم در آینده واقعی نشوند.

نکته۲
یادتان باشد که نگران چیزی بودن، چندان اثری در عواقب احتمالی آن ندارد. پس بهتر است با نگرانی، وقت و انرژی‌تان را هدر ندهید.

نکته۳
وقتی بسیاری از ترس‌ها و نگرانی‌هایمان را در ذهن و دل خود نگه می‌داریم، پس از مدتی ترسناک‌تر از آنچه که هستند به نظر می‌آیند. بنابراین بهتر است این نگرانی‌ها را با صدای بلند تکرار کنید. این روش مانند سویاپ اطمینان عمل کرده و کمی آرام‌تان می‌کند.

نکته۴
ورزش درست مانند پادزهری است که افکار منفی در ذهن‌تان را متوقف می‌کند. پس از انجام دادن فعالیت‌های ورزشی، فشار و استرس موجود در بدن کم شده و احساس آرامش می‌کنید.

نکته۵
هر زمان افکار منفی و نگران‌کننده به ذهن‌تان خطور کرد، به الگوهای تکرارشونده آن توجه کنید تا متوجه علت بروز این افکار شوید. بدین‌ترتیب بهتر می‌توانید با آن مبارزه کنید.

نکته۶
این شعار را که «همه چیز در پایان درست پیش می‌رود» ملکه ذهن‌تان کنید.

نکته۷
بین نگران بودن یا حل مشکلات تفاوت زیادی وجود دارد. هر وقت نگران چیزی شدید، اگر می‌توانید کاری برای آن انجام دهید، دست به کار شوید. اما اگر موضوع از کنترل‌تان خارج است، آن را رها کنید.

نکته۸
گاهی اوقات ذهن‌مان از موضوعات مختلف، فیلمنامه می‌سازد و اوضاع را بدتر از آنچه که هست نشان می‌دهد. بنابراین بین واقعیت و آنچه که تصور می‌کنید، تفاوت بگذارید.

نکته۹
۱۵ تا ۲۰ دقیقه در روز وقت بگذارید و به موضوعات نگران‌کننده فکر کنید اما مواقع دیگر بی‌خیال آنها شوید تا بتوانید کنترل زندگی‌تان را حفظ کنید.

نکته۱۰
تحت هر شرایطی به جای فکر کردن به فجایع، به فرصت‌ها و انتخاب‌هایی که دارید فکر کنید. با این روش نگرانی‌ها را می‌توانید از خود برانید.
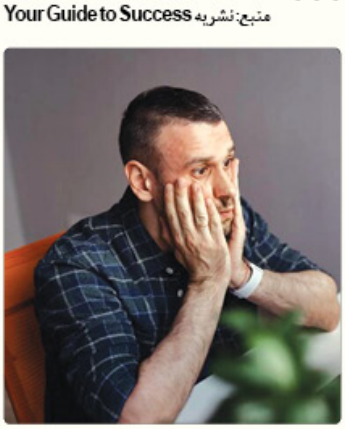
منبع: نشریه Your Guide to Success